

אנשים

פאטו חיך וחזר בו: "חבל על סיצויי הפיטורין. אתה תמי שיך להיות כתב־ידיו."

■ אמנון דנקנר, העיתונאי הפוטולארי של הארץ. נזכר בקשיים שהיו לו בכניסתו לעולם העיתונות. כאשר הביא כתבה לעיתון הסטודנטים פי האתון, היא מורסמה לבסוף במזרז מיכתבים להערכת תוך קיצוצים רבים. אחר־כך ניסה להתקבל להארץ. התפקיד שי יועד לו היה כתב לענייני עבודה. תחת אמנון ברזילי, שהעבר לתפקיד אחר. זמן רב לא היתה לו תעודת־עיי תונאי. כאשר נכנס לתפקידו, איבד ברזילי את פינקסיטה

כ־15 שנה. "מאז שהוא בי פוליטיקה, אין לו זמן לכך." חיים בר־לב היה נהוג לר־ כוב לחזה שלו בכל שבת מי הפארק הלאומי. הוא מבין כי סוסים ורכב נהדר. גם אחרי הפציעה הוא רוכב על סוס. "יצחק רבין אינו אהב לר־ כוב על סוסים. אלא רק ללסוף אותם. אחד ממדריכי־החזה בעבר היה מרדכי לויץ (המרגל על הסוס)". שאתו הביא למקום מלשה דיון הי מגוח ואף המליץ עליו. לא מזמן פנה אל שניא הזמר אריק לביא וביקש ממנו שי ירכוש עבורו סוס.

■ אודה יוצא־דופן הירצה

קארין דונסקי

מתחבת עם שף אנטואן, האיש שהקים וניהל מיסעדות־יוקרה ברחבי הארץ. במיסעדתו החדשה בבאר־שבע נערכה תצוגת־אופנה של טובי הדוגמניות בארץ, שהכנסותיה היו קודש לאגודת "ערן" — עזרה ראשונה נפשית, שמישרדה בבאר־שבע עמד להיסגר מחוסר־תקציב. אנטואן, המכיר כבר שנים את קארין, שמח לפגוש בה בדרום.

שאשתו היא בת למישפחת שליטא. השייכת לעדה המא־רונית.

■ כאשר בא העיתונאי אידן שאול לראיין את יצחק ("איציק") קול בעניין הר ערוץ השני, אמר לו קול: "אתה מוכר לי. ראיתי אותך בסרט." שאול שיחק בסרט ק־צר שהוא עשה עם חבר בשם גרגל ראשון. שאול, שלמד אז באוניברסיטת תל־אביב, שיחק בתפקיד חייל־קיבוצניק, שביחד עם חייל אחר הורג ערבי ומשליך אותו לבור. הר סרט, שנעשה לפני שנתיים וחצי, נגנז עליידי שילטונות האוניברסיטה. אחרי שמישהו שצפה בו באולפנים של קול הדריע להנהלת האוניברסיטה מהי מגמת הסרט. שאול הזכיר לקול כיצד הוא זוכר את תו. קול אמר: "אתה בטח שונא אותי מאוד." שאול ענה ח־משמעית: "אכן, אני שר־נא אותך, אך באתי לא כדי לסגור חשבון." קול הסביר שפגישתו או לאוניברסיטה לא היתה למנוע את הקרנת הס־רט: "אני בסך־הכל רצייתי לדעת למי שייך הסרט. אתה הרי ירעה מהן הדמעות הפול־יטיות שלי."

■ במיסדרונות הכנסת מת־הלך הסיפור הבא: ח"כ עבר־זה מסויים וח"כ מפד"ל מסו־יים נפגשו בפאריס ויצאו ל־אכול ביהוד. המיסעדה שבחרו לא היתה כשרה, ובסוף הי ארוחה אמר ח"כ המפד"ל: "אם אין העולם הבא, אז אכלתי אותה פעמיים." למרות שלל הניחושים, איש אינו יו־דע מי הם שני הח"כים.

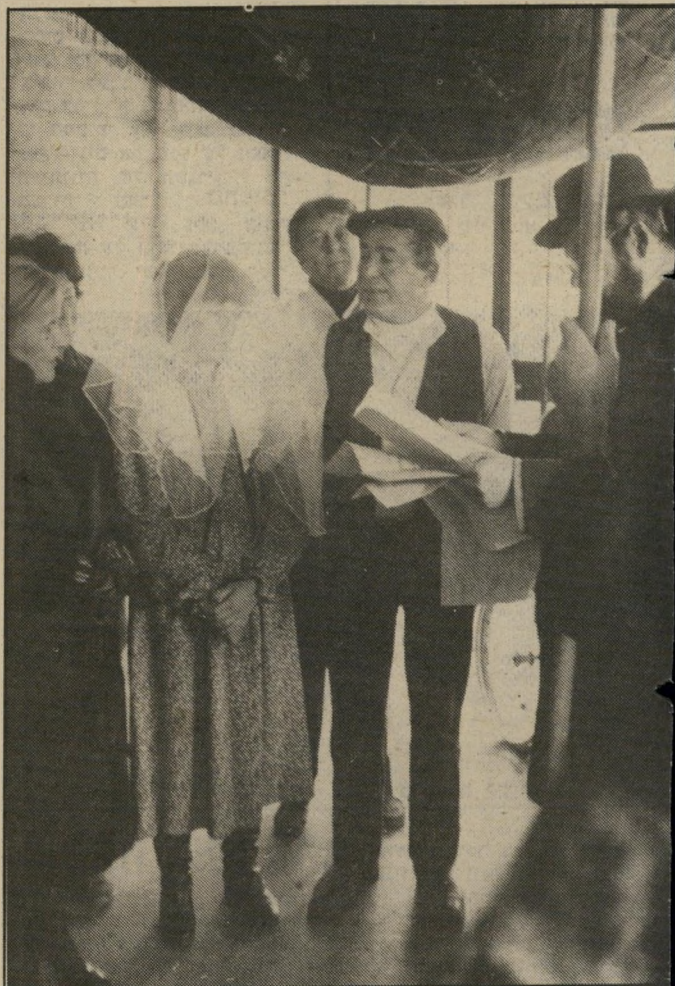
אייל גפן

שחקן התיאטרון והקולנוע בא למסיבה כש־סיגר עבה כבוי בפיו. כשראה את המצלמה המכוונת לעברו עשה גפן, גדול המימדים, פרצוף של גאנגסטר.

שחון ביקרה בלבנון וגילתה פרט חדש על אחד מחבריה. בעוד שבישראל אין שמו של ח"כ הליברלים בני שלי־מא מוכר, הרי שבלבנון השם שליטא נפוץ ביותר. אחד מי־ראשי הממשל בלבנון סיפר,

הסחורה שלו, והוא ענה לי: "ככה־ככה." אמרתי לו, "האם גם על הטלית שלך היית אומר שהיא ככה־ככה?"

■ ועדת־מישנה לענייני לבנון שליד ועדת חוץ ובי־

יוסף כרמון

שחקן תיאטרון, "הקאמרי" מתחתן עם השחקנית תמי אשל, שעל שניהם מביט מאחור השחקן אלברט כחן. למרות שסצינה זאת יכולה להתאים להפליא לקטע ממחזה של חנוך לווי, ששני השחקנים מופיעים כמעט באופן קבוע במחזותיו, הרי שכרמון אכן התחתן עם חברתו הצעירה, שאותה הכיר בתיאטרון. לחתונה הזומנו בני־מישפחה, קרובים וחברים, ובהם ילדיו מנישואיו הקודמים של כרמון.

בבניין המדיטציה הטרנצו־דטלית בתל־אביב, היה זה הי תעשיין ישראל פולק. הוא הזמן לדבר על הצלחת מי־עליו בתעשייה. כחלק מסדרת הרצאות של מיכללת תהרישי לחוק הטיבעי. מרכז המיפג־שים, אלכס קוטאני, בנו של שחקן הבימה המנוח ארי קוטאני, פנה אליו הציע לו לבוא ליטול חלק בערב. פולק סיפר בבואו שטילפן אליו עי־תנאי כלכלי, שאף הוא הוזמן לאירוע. והפנה את תשומת־ליבו שהוא הולך לכינוס של כת מיסתורית.

■ פולק סיפר על הצלחתו כתעשיין, ותיאר את עצמו כ"יהודי הנווד שעבר החס יבשות". הוא תיאר את החס הלא־רציני לעבודה יצרנית בי־ארץ. "פעם שאלתי סוחר איך

לפונים שלו, והנקנר התחיל את תפקידו ללא מיספר טלפון אחד של אנשי־קשר. בביתו של הנקנר לא היה טלפון, ר־לכן הוא ישב כל היום או בועדה־הפעל של ההסתדרות או במערכת כדי לטלפן. במ־קום עבודתו לא היה לו שול־חן ושלוחת־טלפון, וכך הוא נאלץ בתחילת עבודתו שם לשבת בלילות ליד שולחנה של מזכירת העורך גרשום שולקן. כאשר עמדו להתפר־סם ידיעות פרי־עטו, הוא נש־אל עליידי גירעון פאממ מדוע לא יעברת את שמו.

■ מכס שניא, בעל חוות־סוסים בכפר גנות, רואה את מנהיגי האומה כשהם ר־כבים על גב הסוס. שניא מס־פר ששר־הביטחון אריאל שרון נהג לרכוב אצלו לפני